

ODŻAŁOWAĆ (7) *vb pf*

o oraz *oba a jasne*.

inf odżałować (2). ◇ *fut 2 sg* odżałujesz (1). ◇ *3 sg* odżałuje (1). ◇ *praet 1 sg m -em* odżałował (1).
◇ *3 sg m* odżałowiał (1). ◇ *con 3 sg m by* odżałowiał (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Przestać odczuwać żal, smutek z jakiegoś powodu; elugere Mącz (7) : Gdy owo owce łrzygą co więc
myśli bbaran/ Rozumie to że y on z nimi będzie karan. Baczy dobrze że także z niego zleci welna [!]/
Ktory iuż odżałował byłe [!] fkorá łpełná Ołtála CzahTr E4v.

odżałować czego [w tym po przeczeniu (1)] (2): Patriam eluxi iam, [...] Iużem odżałował oyczyzny.
Mącz 199b; Po trzech dni ia iuż vmrę/ ielli do mnie nie przyidzież/ nigdy tego nieodżałuielz.
SkarŻyw 135.

odżałować co (1): Nie źle czáfem zámilczéc/ co człowieká boli/ By nieznał nieprzyiaćiel/ że cię
ma powoli. Ale to nadewfzyftko zaráz odżałowác/ A niewdzięcznemu pánu tudziéż podziękowác.
KochPieś 26.

a. *Po stracie jakiejś bliskiej osoby; też: skończyć żałobę (2)* : Elugeo, Odżałowác/ żałobne odzienie
złózić. Mącz 199b.

odżałować czego (1): Y TYS HANNO ZA SIOSTRA PREDKO POSPIESZYLA, Y PRZED
CZASEM PODZIEMNE KRAIE NAWIEDZILA ABY OCIEC NIESZCZESNY ZARAZ
ODZALOWAL WSZYTKIEGO KochTr 26.

W przen (1) : Acz ielst trudna nie plákác/ [...] A zwłafzczá przyiaćielá nád ktorego infzy/ Ani był
áni może być ná świecie milfzy. Nierychło więc sláchetne ferce odżałuiie KołakCath C.

Formacje współrdzenne cf ŻAŁOWAĆ.

Cf [ODŻAŁOWANY]

LWil